

ЗНАЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА В НОВІЙ ЕКОНОМІЦІ

В. О. ЧЕШУК, аспірант

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

cheshuk_victor@ukr.net

О. М. ПОЛІНКЕВИЧ, д-р екон. наук

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

kravomp@gmail.com

Стабільний розвиток підприємства у сучасних умовах ринкової економіки можливо забезпечити шляхом формування системи управління конкурентоспроможністю. Враховуючи дослідження останніх років, потрібно звернути увагу на те, що не всі підприємства здатні вести ефективну конкурентну боротьбу. Саме тому кожному підприємству необхідно здійснювати аналіз конкурентоспроможності та впроваджувати дієві заходи для її підвищення.

Динамічність і складність конкурентного середовища в сучасних ринкових відносинах обумовлює необхідність визначення теоретичних основ формування та розвитку конкурентоспроможного потенціалу підприємств.

Поєднання усіх складових конкурентоспроможного потенціалу надає можливість характеризувати стан підприємства в цілому, а також створювати та вдосконалювати конкурентні переваги в порівнянні з підприємствами-конкурентами.

Конкурентоспроможність потенціалу підприємства характеризує переваги сукупності показників оцінки стану його ресурсів та можливостей відносно однотипних показників підприємств-конкурентів у певному сегменті ринку за визначений час. Тобто, дане поняття враховує взаємодію усіх елементів потенціалу, оцінює його реальні позиції на ринку, можливості щодо просування продукції та ефективність збутової діяльності. Формування конкурентоспроможного потенціалу підприємства визначається процесом створення всіх підприємницьких можливостей щодо його структури та побудови сучасних організаційних форм, для більш ефективного та стабільного його розвитку.

На певному конкурентному ринку позиції підприємства слід розглядати як з якісної так і кількісної характеристик.

Конкурентна позиція підприємства у якісному відношенні характеризується предметом і напрямками діяльності, конкурентоспроможним потенціалом, цикли самостійного ведення цієї діяльності, самоокупність і рентабельність виробничо-господарської діяльності підприємства.

Згідно з кількісною характеристикою конкурентна позиція підприємства включає точний розрахунок напрямів і предметів діяльності, масштаби конкурентоспроможного потенціалу, а також кожен з його показників, частку ринку, період діяльності, параметр рентабельності або збитковості.

Підвищення конкурентоспроможного потенціалу підприємств означає і підвищення вітчизняної економіки. Розгляд потенціалу конкурентоспроможності підприємства виходячи з системного підходу, а не просто як набору ресурсів, дозволяє глибше зрозуміти це складне явище і виявити головну його особливість, яка обумовлена внутрішніми взаємодіями елементів потенціалу.

Для забезпечення і підвищення рівня конкурентоспроможності потенціалу підприємства необхідно формувати стратегії у розрізі основних складових потенціалу на основі визначення кола проблем кожної з них та пошуку шляхів їхнього вирішення.

Таким чином, значення конкурентоспроможного потенціалу підприємства в новій економіці полягає у:

- визначенні успіхів підприємства на конкурентному ринку за певний проміжок часу;
- можливості впровадження ефективних управлінських рішень;
- розробці результативної конкурентної стратегії поведінки на ринку;
- можливості уникнути егоїстичних конфліктів у роботі з конкурентами;
- якісніше використовувати наявні ресурси у порівнянні з конкурентами;
- отриманні переваг в умовах швидкої зміни зовнішнього середовища.

Список використаних джерел

1. Сачинська Л. В. Формування конкурентоспроможності потенціалу підприємства та його оцінка [електронний ресурс] / Л. В. Сачинська, О. В. Бедін //

Економічні науки. Серія: Облік і фінанси. Збірник наукових праць. – Луцьк: ДВНЗ Луцького національного технічного університету, 2012.

2. Касьянова Н. В. Потенціал підприємства: формування та використання : підручник / Н. В. Касьянова, Д. В. Солоха, В. В. Морєва та ін. – Київ: В-во «Центр учбової літератури», 2013. – 248 с.

3. Миколайчук Н. С. Фінансово-економічні аспекти регіонального управління формуванням конкурентного потенціалу підприємств / М.М. Миколайчук, Н.С. Миколайчук // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2013. – №4. – Т.2. – С. 142–147.

ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ДЖЕРЕЛО ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНОГО КАПІТАЛУ

Т. І. ВАСЮНИК, аспірант

Львівський торговельно-економічний університет, м. Львів

Ks770@inbox.ru

В умовах гострого дефіциту власних фінансових ресурсів, необхідних для відтворення основного капіталу важливого значення набуває залучення до цього процесу зовнішніх джерел зокрема коштів іноземних інвесторів, які можна представити як залучення та кредитування ресурсів зарубіжних корпорацій і фірм.

Досліджуючи тенденції останніх років, можна стверджувати, що обсяги залучення інвестицій в основний капітал та прямих іноземних інвестицій в Україну залишається незначним (табл. 1) і стабільно складають близько 2,3-4,5 % від загального обсягу капіталовкладень, що відображає відсутність за кордоном істотної зацікавленості в інвестуванні вітчизняної економіки.

Аналіз порівняння географічної структури надходження іноземних інвестицій за показниками станом на початок 2000 та 2013 рр. свідчить про те, що географія надходжень інвестицій в порівнянні із показниками початку 2000 р. набула помірної диверсифікації – з 110 країн світу до 130 на початок 2013 р. Разом із тим, суттєво змінилися напрямки надходжень інвестицій протягом досліджуваного періоду. Так, якщо на початку 2000 р. основним інвестором в економіку України були такі країни як США (16,45 %), Кіпр (9,64 %), Нідерланди (9,36 %), Російська Федерація (8,13 %), Великобританія (7,71 %) і Німеччина (6,23 %), Британські Віргінські острови (4,6 %) та Швеція (4,4 %), то станом на початок 2013 р., основними донорами прямих